

FOCUS i MISÒGINES presenten

LA COMÈDIA MUSICAL

HOMES

de **Sergi Belbel i Carol López**

música **Marc Parrot**

direcció **Carol López**

SER HOME NO ESTÀ DE MODA

Anna
BARRACHINA

Agnès
BUSQUETS

Mireia
PORTAS

Alba
FLOREJACHS

Glòria
SIRVENT

Què? *Homes, la comèdia musical*

Qui? Anna Barrachina, Agnès Busquets, Mireia Portas, Alba Florejachs i Glòria Sirvent

#HomesElMusical

Focus i Misògines presenten ***Homes, la comèdia musical***, un muntatge de nova creació i autoria catalana signat per un tàndem prodigiós: Carol López i Sergi Belbel; i que s'inspira en el fenomen teatral *Homes!* de T de Teatre (1994).

Una comèdia musical fresca i actual amb música original de Marc Parrot, protagonitzada per cinc actrius excepcionals amb grans dots còmiques: Anna Barrachina, Agnès Busquets, Mireia Portas, Alba Florejachs i Glòria Sirvent.

El muntatge apel·la directament el públic i, mitjançant monòlegs àcids i cançons originals interpretades en directe, el fa reflexionar sobre què suposa ser un home i una dona avui en dia, i si els dos sexes estan condemnats a no entendre's.

Sinopsi

Què pensen els homes? Per què no saben què volen les dones? I per què resulta tan complicat entendre'ls? A partir de relats curts i brillants basats en situacions quotidianes, *Homes, la comèdia musical* reflexiona sobre la masculinitat i la relació entre homes i dones per desgranar què significa ser un home i una dona avui en dia.

Sabies que...

- Les cançons les ha creat Marc Parrot especialment per aquesta ocasió. Es mouen entre el pop, el rock i la música electrònica!
- Sergi Belbel repeteix aventura en l'apassionant món de les relacions de parella després de participar al muntatge de T de Teatre l'any 1994.
- Aquesta és la primera aventura musical de Carol López, autora i directora d'escena especialitzada en l'art de la comèdia amb èxits com *V.O.S.* (2005), *Germanes* (2008) i *Res no tornarà a ser com abans* (2012), entre d'altres.
- Les obres de Sergi Belbel s'han estrenat a més de quaranta països? Des d'Àustria, a Dinamarca, passant pels Estats Units, Canadà, Xipre, Colòmbia, Islàndia o Austràlia.
- *Homes!* de T de Teatre (1994) va gaudir d'un èxit aclaparador: 6 mesos en cartell a Barcelona, 1 any i mig a Madrid i gira per Amèrica.

Homes! i Homes, la comèdia musical.

1994 i 2017

Passat i Present.

Homes i Dones.

Ells i Elles.

Masculinitat i Feminitat

Secundaris i Protagonistes

Rols que perduren i Rols que es transformen.

Actrius que fan d'homes i Actrius que fan de dones.

Àgata, Marta, Carme, Mamen, Míriam i Alba, Anna, Mireia, Agnès, Glòria.

Teatre i La vida mateixa.

Carol López

D'Homes! a Homes, la comèdia musical.

L'any 1994 les intrèpides integrants de la Companyia T de Teatre em van proposar de col·laborar amb elles per crear el seu segon espectacle. Si el primer havia estat *Petits contes misògins*, on es retrataven, de manera bastant crítica, una sèrie de dones "peculiars", en el segon es proposaven de fer la torna: una radiografia àcida, directa i divertida dels homes, del masclisme que, encara aleshores, imperava amb plena impunitat en la nostra societat.

Han passat més de vint anys i ara, Focus, sota la batuta de la no menys intrèpida Carol López, han volgut rescatar aquella iniciativa i convertir-la en un nou espectacle, adaptat al segle XXI, amb cançons originals del mestre Marc Parrot i amb cinc noves esplèndides actrius, d'aquelles que en l'argot teatral en diem: "tot terreny", que actuen, ballen, canten, ens diverteixen i ens enamoren mentre ens les van clavant com qui no vol la cosa.

Ha estat un plaer tornar a col·laborar en aquesta reedició renovada d'*Homes*, per constatar que, passats més de vint anys, els vicis, defectes i altres imperfeccions dels *mascl*es continuen, malauradament, tan vius i tan actius com els d'abans i que, en qualsevol cas, més que desaparèixer, no han fet altra cosa que *mutar* en altres vicis, defectes i imperfeccions tant o més patètics.

Sergi Belbel

Un cabaret contemporani.

Aquest és el plantejament del qual parteixo per la composició musical d'Homes, la comèdia musical. La meva missió ha estat crear una banda sonora original amb lletres plenes d'humor, que anessin més enllà del fet purament musical i il·lustressin les escenes que formen la trama de l'obra o conceptes sobre els quals versa l'espectacle. Per això, m'he servit d'un ventall sonor ple de matisos que combina diversos estils. Des del cabaret clàssic fins al rap i la música disco, passant pel tango, la cançó de taverna o la revisió paròdica de gèneres cinematogràfics com el western.

Algunes cançons han sorgit directament dels textos del Sergi Belbel i d'altres les he compost des de zero per il·lustrar una situació dramàtica concreta. N'hi ha que han estat pensades per a ser interpretades per una veu en particular, però en la majoria dels casos, he pensat en interpretacions corals.

Treballar a l'equip creatiu d'aquest espectacle i fer-ho al costat de dos grans professionals, com la Carol López i el Sergi Belbel, ha estat un plaer i una experiència molt estimulant.

A partir del 28 de febrer podreu escoltar el resultat.

Marc Parrot

Radiografia d'una contradicció (*Extracte d'algunes frases de l'espectacle*)

No està de moda ser home.

No exageris, home.

Si esculls el vi, de què vas, que jo hi entenc molt de vins.

Si és que no ens hem entès mai, ni ens entendrem.

Tendrían que venir con un manual de instrucciones.

I ara diuen que no ens necessiten ni per tenir fills. ¿Pero esto qué es?

No cal omplir-nos de raons, sempre hem portat els pantalons.

Mis relaciones conyugales son moderadamente satisfactorias

Que em miris a la cara i m'escoltis, Ramon.

No saps què vull? Doncs malament, Marta.

Podríem fer un cafè, algun dia...

Querida esposa desorientada:

Vull un home que m'escolti, però sobretot que em respongui.

Punts suspensius? Xungo, Xavi, xungo.

Conduir? Vols dir que porten el cotxe. Conduir és una altra cosa.

Y nosotras con la culpa, "mea culpa" y nuestra propia culpa.

Un home ideal, viril, terrenal.

El millor amic de l'home és el seu comandament.

Tens raó, abans ser home tenia un pedigrí...

Ara un home que mola es depila, va en bicicleta i menja verdura al vapor

Agh, quin home!

Los roles van que vuelan en esta función.

Un home de debò és insubstituïble.

Ser dona està de moda.

Com volem als homes en aquest espectacle:

- Vull un home que m'escolti però sobretot que em respongui
- Vull un home que sigui carinyós, carinyós però no un plasta!
- Vull un home que guanyi pasta, però que no em mantingui
- Vull un home que em folli quan jo vulgui, i que de tant en tant em sorprengui i em faci l'amor
- Vull un home que quan surti de la perruqueria em digui: "t'afavoreix aquest pentinat"
- Vull un home que quan m'emprovi un vestit mai em digui "així és com aniràs?"
- Vull un home detallista, detallista però no consumista
- Vull un home que no tingui panxa, que els únics michelins siguin els dels restaurants on em porti a sopar

Segons els estudis...

- El 40% de les dones consideraria deixar la seva parella si a les seves amigues no els agrada.
- Un home s'adona que s'està enamorant després de la tercera cita, una dona ho fa a la 14.
- El 74% dels espanyols està molt o bastant satisfet amb la seva vida amorosa.
- El 65% de les dones no canviaria el seu estil encara que la seva parella li demani.
- El 51% de les persones s'imagina el futur amb aquella persona després de la primera cita.
- El 68% dels homes compromesos amb una relació seriosa, mai enganyaria la seva parella.
- Els dimecres són els millors dies per tenir una primera cita.
- El 40% dels homes tenen por abans de la primera cita.
- Les parelles triguen entre 6 i 8 cites a dir que tenen una relació.
- Els homes que viuen en parella, però no estan casats, realitzen més tasques domèstiques que els que sí que ho estan.

Fitxa artística

Autors Sergi Belbel i Carol López

Música original Marc Parrot

Direcció Carol López

Amb

Anna Barrachina

Agnès Busquets

Alba Florejachs

Mireia Portas

Glòria Sirvent

Escenografia i vestuari José Novoa

Il·luminació Mingo Albir

Espai sonor Tomàs Pérez

Coreografia Vero Cendoya

Caracterització Kim Grau para *Salon Twelve-Six* i Toni Santos (Maquillatge)

Ajudant de direcció Anna Llopart

Cap de producció Maite Pijuan

Producció executiva Raquel Doñoro

Direcció tècnica Moi Cuenca

Assistent de coreografia Linn Johansson

Ajudant d'escenografia i vestuari Carlota Ricart

Regidora/sastressa Olga Fibla/Ainhoa Bernaola

Personal tècnic en Gira:

Responsable tècnic Gira: Jordi Larrea

Operador de so Carles Parra/Rai Molins

Tècnic de so: Víctor Bartolomé

Tècnics de llums: Robert Garriga, Jordi Romero

Maquinistes Jordi Larrea, Samu Schlechter

Construcció escenografia Pascualin, Arts-Cenic, Pro-escena

Prensa Marta Ferrà i Anna Casasayas

Màrqueting i comunicació Publispec

Reportatge fotogràfic David Ruano

Disseny gràfic Santi&Kco

Agraïments T de Teatre

Carol López – text i direcció

Llicenciada en Dramatúrgia i Direcció escènica per l'Institut del Teatre de Barcelona; va ser directora artística de La Villarroel de l'any 2010 al 2011; col·labora com a docent a l'ESCAC des del 2010; ha impartit seminaris de creació a la Casa del Teatre de Bogotá (Colòmbia, 2009) i de Caracas (Veneçuela, 2008) i classes a l'Institut del Teatre de Barcelona, a la Universitat Pompeu Fabra i a l'Obrador de la Sala Beckett.

Ha escrit i dirigit les següents obres: *Hermanas* (Teatro López Tarso, Ciudad de Mexico, 2016 i Teatro Maravillas, 2013); *Sunday Morning* (Sala Flyhard, 2016); *L'efecte* (Sala Beckett, 2015); *El viaje a ninguna parte* (CDN, 2014); *Cosí FUN tutte* (Gran Teatre del Liceu, 2012); *Res no tornarà a ser com abans* (La Villarroel, 2012), que va estar nominat als Premis Max, com a millor autor català i millor actor de repartiment; *L'any que ve serà millor* (La Villarroel, 2011), que va guanyar el Premi Max a millor autor en català; *Tres dones i un llop* (La Villarroel, 2010); *Boulevard* (La Villarroel, 2009). L'any 2008 va escriure i dirigir *Germanes* (La Villarroel), un muntatge que va ser un èxit tant de crítica com de públic i va guanyar dos Premis Max 2009, dos Premis Certament Directoras Torrejón de Ardoz 2009, dos Premis de la Crítica 2008 i tres Premis Butaca 2008. *V.O.S (Versió original subtitulada)* (Teatre Lliure, 2005), amb aquesta obra va guanyar tres Premis Butaca 2005 i dues nominacions als Premis Max.

Així mateix ha intervingut en els següents muntatges: *Concert de Pastora* (dramatúrgia i direcció); *Esta noche hay cena* de la sèrie *Discapacitados* (direcció); *10/12/44*, de Carles Flavià (direcció); *Esthetic Paradise*, de Victòria Szpunberg (direcció); *No pido nada excepto tiempo soleado*, de Raymond Carver (dramatúrgia dels poemes de Raymond Carver i direcció) i *La Senyoreta Júlia* d'August Strinberg (direcció).

Ha escrit el guió i dirigit: *Germanes* (televisió), la gala dels Premis Nacionals de Cultura i la gala de Barcelona aixeca el teló. Ha rebut els següents premis: Premi Max 2009 (millor autora); Premi Especial José María Roderó; Premi de la Crítica 2008: Premi Butaca 2008 (millor espectacle i millor text); Premio Butaca 2005 (millor espectacle i direcció); Premi Foix 2006 (millor espectacle) i Premi Maria Teresa de León 1998.

Sergi Belbel - text

Nascut a Terrassa el 1963, és autor, traductor i director teatral. Llicenciat en Filologia Romànica i Francesa a la UAB (1986), professor de Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona (1988-2006) i director artístic del Teatre Nacional de Catalunya (del 2006 al 2013). Entre les seves obres destaquen *Minim.mal Show* (escrita amb Miquel Górriz, 1986), *Elsa Scneider* (1989), *Tàlem* (1990), *Carícies* (1991), *Després de la pluja* (1993), *Morir* (1994), *La sang* (1998), *El temps de Planck* (2000), *Mòbil* (2004) i *A la Toscana* (2007), totes elles estrenades a molts països d'Europa i Amèrica. Ha dirigit obres de Benet i Jornet, Guimerà, Shakespeare, Molière, Goldoni, Calderón, Mamet, Plana, Jardiel, Marivaux, Galceran, etc.

Ha obtingut, entre d'altres, el Premi Ignasi Iglésias (1987), el Premi Nacional de Literatura Catalana (1993-95), el Premi Born (1995), el Premio Nacional de Literatura Dramática del Ministeri de Cultura (1996), el Premi Molière a la millor obra còmica (1999), el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya (2000), el Premio Max a la projecció internacional (2002), el Premi Ciutat de Barcelona (2003) i premis Butaca. Algunes de les seves obres han estat dutes al cinema per Ventura Pons (*Carícies*, *Morir o no*, *Forasters*) i Agustí Villaronga (*Després de la pluja*, telefilm.). Ha coescrit el guió de les pel·lícules *Eva*, de Kike Maíllo (2011) i *Stella Cadente*, de Lluís Miñarro. (2014) Ha estat cap de guionista i argumentista de les sèries *Secrets de Família* (TV3, 1995) i *Sin Identidad* (Atresmedia-DiagonalTV, 2014)

Marc Parrot - música

Compagina la seva carrera artística amb treballs com a productor i compositor. Va iniciar la seva carrera el 1990 amb el grup Regreso a las minas, però va saltar a la fama després d'interpretar El xaval de la peca a la gala de cap d'any de TV3, un personatge que feia versions de cançons espanyoles. Sota aquest nom va treure el seu primer treball el 1998. Després d'anunciar la retirada d'aquest personatge, va publicar diversos àlbums com a Marc Parrot: *Rompecabezas* (2001), *Dos maletas* (2004), *Mentider* (2005) i *Interferència* (2007).

Entre les seves produccions, destaquen les de Ramon Mirabet, La Pegatina, Muchahito Bombo Infierno, la Marató de TV3 i els discos del Club Super3. També ha compost múltiples sintonies per a ràdio i televisió, bandes sonores i cançons per a altres artistes, com per a Anni B Sweet o Beth.

Ha rebut el Premi Joan Trayter a millor productor català de l'any, el Premi Ojo Crítico de RNE i el Premi Altaveu a la trajectòria, entre d'altres. A més, ha aconseguit un bon nombre de discos d'or i de platí com a productor i compositor.

Anna Barrachina - actriu

L'any 1986 va entrar a formar part de la companyia de teatre de la seva localitat *La Cubana* i va decidir dedicar-se a la interpretació. S'hi va quedar fins a l'any 1998 i va debutar en obres com *La tempestad* (1986), *Cubanes a la carta* (1988), *Cómememe el coco, negro* (1989) o *Cubana marathon dancing* (1992).

L'any 1993 va interpretar a Estrellita Verdiales a l'espectacle *Cegada de amor*, que va durar fins al 1998. També hem pogut veure l'actriu sobre els escenaris protagonitzant *Chicas malas* (2001), *Pel devant i pel darrera* (2010), *Confessions de dones de trenta* (2013), *¡Qué desastre de función!* (2013), *L'última trobada* (2015), *Caiguts del cel* (2015) i *L'Avar* (2016). Ha participat en sèries i programes de televisió com *Els Grau* (1991), *Teresina S.A.* (1992), *Telecenca* (1994), *Al salir de clase* (1997), *El comisario* (2000), *Vendelplà* (2005), *La Sagrada Família* (2011) i *Amar es para siempre* (2013) i *Merlí* (2016).

En cinema ha participat a *Solo química* (2015), *Cerca de tu casa* (2015), *Extrems* (2009), *Tapas* (2005) o *La vida por delante* (1999).

Agnès Busquets – actriu

Neix a Tarragona el 1976. Estudia Art Dramàtic a l'Institut del Teatre i el 1998 quan acaba la llicenciatura entra a formar part del Col·lectiu de Teatre Necessari Trono Villegas amb qui participarà en diversos espectacles com *La Veu del Món*, dirigit per Oriol Grau. Amb companys de l'IT funda la Cia Menudos, dirigida per Pau Miró, amb qui estrenaran *La Poesia dels assassins* i *Una Habitació a l'Antàrtida*. També ha participat en altres produccions teatrals com *El Mort*, dirigida per Ferran Madico al CAER; *Happy End*, dirigida per Ramón Simó; *Bal Trap*, per Joan Anguera; *El Despertar*, per Roberto Romei i *Còrcega*, per Sílvia Sanfeliu; *La Família Irreal*, de Dagoll Dagom i *Polònia*, el musical de Minoria Absoluta dirigit per Xavier Ricart.

En televisió ha presentat El Club Super 3 i el concurs Play a TV3. L'hem vist en diverses produccions d'El Terrat com *Malalts de Tele*, *La Cosa Nostra* o *Set de Notícies*. Actualment forma part dels actors que amb Minoria Absoluta participen en els programes *Polònia* i *Crackòvia* de TV3. Va interpretar a Adela a *La Sagrada Família* de Dagoll Dagom i l'Ília a *39+1* de Diagonal Tv per TV3. A la ràdio col·labora a *Minoria absoluta* de Rac1, a *La Tribu* de Tatiana Sisquella, a *Els Minoristes* a Catalunya Ràdio, entre d'altres. I publica *Mare en pràctiques* amb Edicions 62.

Mireia Portas - actriu

Va començar la seva carrera en el món de la dansa i el musical. En aquest àmbit ha treballat a *The Rocky Horror Show* (Teatre Arnau, 1996), *West Side Story* (Teatre Tívoli, 1996), *Adéu a Berlín* (Teatre Artenbrut, 2001), *Monjitas* (Teatro Apolo, 2000) i a *Sol, poniol, 2 tallats i un curt de cafè amb sacarina* (1998), amb la Cia. De Sobte.

Actualment interpreta diferents personatges al programa *Polònia* (TV3) i ha col·laborat en altres com *52* (Localia); *Homozapping* (T5), *Buenafuente* (Antena3), *Por fin has llegado* (TVE), *La escobilla nacional* (Antena3) i *Mujeres que...* (Antena3). En cinema, el seu darrer treball ha estat a *El hombre de las mil caras* (Alberto Rodríguez, 2016) i a *Ahora o nunca* (Maria Ripoll, 2015)

En teatre ha participat a *Astronautes* (Club Capitol, 2016), *Florida Pensil, nenes* (Teatre Poliorama, 2016), *Polònia, El musical* (Teatre Poliorama, 2014), *La família irreal* (Teatre Victòria, 2012), *Magical History club* (Teatre Coliseum, 2014), *Els 39 esglaons* (Club Capitol, 2011), *Boeing Boeing* (Teatre Coliseum, 2009), *Pel davant i pel darrera* i *Mentiders* (Teatre Borràs, 2005).

Alba Florejachs - actriu

Llicenciada en Interpretació pel Col·legi del Teatre de Barcelona (1997) i a l'Institut Superior de Arte de la Habana (2000). També ha cursat tallers d'interpretació i creació, dansa-teatre i mim corporal.

Entre els seus últims treballs en teatre cal esmentar *L'Avar* de Molière amb direcció de Josep Maria Mestres (Teatre Goya, 2016) *La nit d'Helver*, dirigit per Pavel Bsonek (Sala Àtrium, 2016); *Bluf*, dirigit per Israel Solà (Sala Beckett, 2016); *Desdèmona*, dirigit per Martí Torras (Sala Muntaner, 2015); *Losers*, escrit i dirigit per Marta Buchaca (La Villarroel, 2014-2015); *L'any que ve serà millor*, dirigit per Mercè Vila Godoy (gira per Espanya, 2013); *Assassinat a Atrium*, dirigit per Jordi Casanovas (Flyhard, 2013), i *Hop! Era*, dirigit per Jordi Purí i Toni Albà (Gira per Espanya, 2003), entre d'altres.

En televisió destaca la seva participació a *Polònia* i *Crackovia* (TV3), *Buenas noches y Buenafuente* (Antena3), *Palomitas* (Tele5) i *Homozapping* (Antena3).

Glòria Sirvent - actriu

Inicia la seva activitat teatral com a actriu als 15 anys. El 1989 s'incorpora a la Compañía Jácara Teatro. Els seus últims treballs són, com a actriu: *Hazme una perdida* amb la Companyia Jácara, i *Exorcismes d'una nit d'estiu*, lectura dramatitzada de L'Obrador de la Sala Beckett, dirigida per Marc Rosich. Com a directora: *No abras a nadie*, de Paco Sanguino (gener, 2014); *Colgados* (2012); *Viaje a Ítaca* (2010); *Los chismes de las mujeres* (2008), *La última clase*, amb el qual va guanyar el premi al millor Espectacle a Alicante a Escena 2007 i el Premi del Públic. En cinema, ha participat a *Res no tornarà a ser com abans* (2015), *Family Room* (2013), *Elías* (2013) i *Días contados* (1994).

Ha guanyat nombrosos premis com el guardó a la millor actriu en els premis de la Generalitat Valenciana per l'espectacle *Aumento*.

Tel. 93.309.75.38

www.focus.es

Sergi Calleja

scalleja@focus.es

Noemí Díaz

ndiaz@focus.es